

het zoover is, kunnen wij zelf beginnen met verbeteringen aan te brengen, die practisch mogelijk zijn. En het is practisch uitvoerbaar om, evenals alle banken, de meeste kantoren, laboratoria, tal van zaken, om één uur des Zaterdag den rustdag te laten beginnen. M. a. w. wij moeten den Engelschen Zaterdag invoeren. Ik ben daarmee begonnen en hoop nooit meer er mee uit te scheiden. Geen spreekuur meer op Zaterdag; alleen het werkelijk dringende, net als vroeger op Zondag.

De specialisten kunnen allén mijn voorbeeld volgen; voor de huisartsen is het misschien wat moeilijker. Zij kunnen, behalve in tijden van epidemie of zeer drukke werkzaamheden in den winter, een regeling treffen, die ik hier niet nader wil uitwerken. Hoofdzaak worde het beginsel „alle dokters voeren den Engelschen Zaterdag in”. Zoo krijgt de doktersvrouw ook wat van haar man te zien. Hoeveel dokters gaan in de week eens wandelen met vrouw en kinderen? Hoevelen bezoeken een literaire matinée? Hoevelen gaan naar het Gooi in het voorjaar of naar de-zee? Wij Amsterdammers wonen er zoo vlak bij!

Collegae, geen spreekuur meer op Zaterdag; geen huisbezoeken anders dan dringende. Regelt uw werk goed en gij zelf, uw gezin, uw patiënten zullen er wel bij varen.

Amsterdam, 12 Maart 1919.

I. ZEEHANDELAAR.

VLEKTYPHUS.

In het vorig nummer van het *Tijdschrift* in de rubriek Binnenland onder bovenstaand hoofd werd melding gemaakt van een bericht uit *Nosokomos*, dat in de Rotterdamsche ziekenhuizen drie zusters aan de gevaarlijke ziekte zijn overleden en enkele andere er nog lijdende aan zouden zijn, terwijl zulks werd toegeschreven aan het feit, dat er niet gezorgd was voor doelmatige kleeding voor hen, die de lijdens aan deze ziekte bij binnenkomst moesten ontvangen en reinigen.

Nu deze voorstelling, die zoo ernstig de directies der gemeente-ziekenhuizen te Rotterdam in gebreke stelt, van zoo gezaghebbende plaats wordt verder verbreid, zouden wij den medewerker voor Binnenland gaarne twee vragen stellen:

1°. Zijn de geschriften in *Nosokomos* over het geheel zóó bezónden en betrouwbaar, dat zij voetstoots verdienen te worden overgenomen in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*?

2°. Is het, wij zeggen niet fijngevoelig, maar nuttig om de onder zulke omstandigheden niet benijdenswaardige taak der directies door het verspreiden van „on dit's” te verzwaren?

Rotterdam,
18 Maart 1919.

H. BURGERHOUT.
J. J. HEKMAN JR.

Op de hierboven gestelde vragen kan ik antwoorden, dat ik inderdaad in de meening verkeerde, dat de bedoelde berichten in *Nosokomos* betrouwbaar waren. Uit het bovenstaande begrijp ik, hoewel het niet met zooveel woorden er in gezegd wordt, dat dit niet het geval is geweest. Het doet mij derhalve van harte leed, dat ik medegewerkt heb, dit blijkbaar onjuiste bericht verder te verspreiden. Intusschen heb ik, naar ik meen, duidelijk doen uitkomen, dat het bericht geheel voor rekening van *Nosokomos* bleef.

P. MUNTENDAM.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Opheffing der distributie van geneesmiddelen.

In de *Nederlandsche Staatscourant* van Donderdag 13 Maart 1919, n°. 61, is opgenomen een beschikking van den minister van landbouw, nijverheid en handel van den 13den Maart l.l., waarbij de distributieregeling van geneesmiddelen, verbandmid-